

Księga Ezechiela

Rozdział 26

1. I stało się roku jedenastego, pierwszego dnia miesiąca, stało się słowo Pańskie do mnie, mówiąc:
2. Synu człowieczy! przeto, iż Tyr mówił o Jeruzalemie wykrzykując: Hej, hej! zniszczone jest miasto
bram bardzo ludnych, obraca się do mnie, teraz napełniony będę, gdyż to jest spustoszone; 3. Dlatego tak
mówi panujący Pan: Otom Ja powstał przeciwko tobie, o Tyrze! a przywiodę na cię wiele narodów,
jakobym przywiódł morze z nawałnościami jego; 4. I zburzą mury Tyrskie, i rozwalą wieże jego;
i wymiotę z niego proch jego, i uczynię go wierzchołkiem skały gładkiej, 5. Tak, że będą wysuszać sieci
w pośród morza; bom Ja rzekł, mówi panujący Pan, przeto będzie na rozchwycenie narodom. 6. A córki
jego, które będą na polu, mieczem pobite będą, a dowiedzą się, że Ja Pan. 7. Bo tak mówi panujący
Pan: Oto Ja przywiodę przeciwko Tyrowi Nabuchodonozora, króla Babilońskiego, od północy, króla nad
królmi, z końmi i z wozami, i z jeźdźcami i z zgrają, i z ludem wielkim. 8. Córki twoje na polu mieczem
pomorduje, i przeciwko tobie porobi baszty, i usypie wał przeciwko tobie, i postawi przeciwko tobie
tarcz; 9. I tarany zasadzi przeciwko murom twoim, a wieże twoje potłucze młotami swymi. 10. Od
mnóstwa koni jego okryje cię proch ich; od grzmotu jeźdźców i kar i wozów poruszą się mury twoje, gdy
wchodzić będzie w bramy twoje, jako wchodzi do miasta zburzonego. 11. Kopytami koni swoich
zdepta wszystkie ulice twoje, lud twój mieczem pobije, a mocne słupy twoje upadną na ziemię;
12. I robiorą majątność twoją, a rozchwycą towary twoje, i rozwalą mury twoje, i domy twoje rozkoszne
poburzą, a kamienie twoje, i drzewo twoje, i proch twój do wody wrzucą. 13. I uczynię, że ustanie głos
pieśni twoich, a dźwięk harf twoich nie będzie więcej słyszany. 14. I uczynię cię wierzchołkiem gładkiej
skały; staniesz się miejscem ku wysuszaniu sieci, nie będziesz więc zbudowany; bom Ja Pan powiedział,
mówi panujący Pan. 15. Tak mówi panujący Pan do Tyru: Izali się od trzasku upadku twego, gdy ranni
wołać będą, gdy okrutne morderstwo będzie w pośrodku ciebie, wyspy się nie poruszają? 16. I powstaną
z stolic swoich wszyscy książęta pomorscy, i złożą z siebie płaszcze swoje, a szaty swe haftowane
zewleką, strachem będą przyodziani, na ziemi usiądą, a wzdygając się co chwila zdumiewać się będą nad
tobą, 17. I podniosą nad tobą lament i rzekną do ciebie: Jakoś zginęło, o miasto! w którym mieszkano dla
przyległości morza, miasto sławne, które było mocne na morzu, ono i z obywatelami swymi, którzy byli
straszni wszystkim obywatelom jego. 18. Tedy się zatrwożą wyspy w dzień upadku twego; zatrwożą się
mówię wyspy morskie nad zginieniem twojem. 19. Bo tak mówi panujący Pan: Gdy cię uczynię miastem
spustoszonem, jako miasta, w których nie mieszkają, gdy na cię przepaść przywiodę, tak, że cię wody
wielkie przykryją; 20. Gdy uczynię, że zstąpisz z tymi, którzy zstępują do dołu, do ludu dawnego,
a położę cię w najniższych stronach ziemi, na pustyniach dawnych, z tymi, co zstępują do dołu, aby nie
mieszkano w tobie, tedy dokażę sławy w ziemi żyjących. 21. Bo uczynię to, że będziesz na wielki
postrach, gdy cię nie stanie; a choćby cię szukano, nie znajdą cię na wieki, mówi panujący Pan.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.